Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (шести състав)

24 септември 2019 година*

„Промишлен дизайн на Общността — Производство за обявяване на недействителност — Регистриран промишлен дизайн на Общността, представляващ мотопед — По-ранен промишлен дизайн на Общността — Основание за недействителност — Оригиналност — Различно общо впечатление — Информиран потребител — Член 6 и член 25, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 6/2002 — Съответстващо тълкуване на член 6 от Регламент № 6/2002 — Липса на използване на нерегистрирана по-ранна триизмерна национална марка в регистрирания промишлен дизайн — Член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002 — Липса на неразрешено използване в регистрирания промишлен дизайн на произведение, защитено съгласно законодателството на държава членка относно авторското право — Член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002“

По дело T-219/18

Piaggio & C. SpA, установено в Понтедера (Италия), за което се явяват F. Jacobacci, B. La Tella и B. Lucchetti, адвокати,

жалбоподател,

срещу

Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), за която се явяват L. Rampini и J. Crespo Carrillo, в качеството на представители,

ответник,

като другата страна в производството пред апелативния състав на EUIPO, встъпила в производството пред Общия съд, е

Zhejiang Zongneng Industry Group Co. Ltd, установено в Тайджоу (Китай), за което се явяват M. Spolidoro, M. Gurrado, S. Verea и M. Balestriero, адвокати,

с предмет жалба срещу решението на трети апелативен състав на EUIPO от 19 януари 2018 г. (преписка R 1496/2015-3), постановено в производство за обявяване на недействителност със страни Piaggio & C. и Zhejiang Zhongneng Industry Group,

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав),

състоящ се от: G. Berardis, председател, S. Papasavvas и O. Spineanu-Matei (докладчик), съдии,

секретар: E. Hendrix, администратор,

* Език на производството: италиански.

предвид жалбата, подадена в секретариата на Общия съд на 30 март 2018 г.,

предвид писмения отговор на EUIPO, подаден в секретариата на Общия съд на 9 юли 2018 г.,

предвид писмения отговор на встъпилата страна, подаден в секретариата на Общия съд на 9 юли 2018 г.,

след съдебното заседание от 27 февруари 2019 г.,

предвид определението от 30 април 2019 г. за възобновяване на устната фаза на производството,

предвид писмения въпрос на Общия съд до страните и техните отговори на този въпрос, постъпили в секретариата на Общия съд на 16 и 17 май 2019 г.,

предвид решението от 20 май 2019 г. за приключване на устната фаза на производството,

постанови настоящото

Решение

Обстоятелствата по спора

1 На 19 ноември 2010 г. встъпилата страна, Zhejiang Zhongneng Industry Group Co. Ltd, подава в Службата на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO) заявка за регистрация на промишлен дизайн на Общността на основание на Регламент (ЕО) № 6/2002 на Съвета от 12 декември 2001 година относно промишления дизайн на Общността (ОВ L 3, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 70).

2 Заявеният промишлен дизайн е представен от следните шест ракурса:

3 В съответствие с членове 41—43 от Регламент № 6/2002 в заявката си за регистрация встъпилата

страна се позовава на право на приоритет за оспорвания промишлен дизайн, основано на по-ранна заявка за регистрация на същия дизайн, подадена пред компетентния китайски орган на 13 юли 2010 г.

4 Продуктите, в които е предназначен да бъде включен оспорваният промишлен дизайн, са от клас 12-11 по смисъла на изменената Локарнска спогодба от 8 октомври 1968 г., учредяваща Международна класификация на промишлените дизайни, и съответстват на следното описание: „Мотопеди, мотоциклети“.

5 Заявката за промишлен дизайн е публикувана в *Бюлетин на промишлените дизайни на Общността* № 2010/265 от 23 ноември 2010 г. Промишленият дизайн е регистриран под номер 1783655-0002, с дата на регистрация 19 ноември 2010 г. и с дата на приоритет 13 юли 2010 г.

6 На 6 ноември 2014 г. на основание член 52 от Регламент № 6/2002 жалбоподателят Piaggio & C. SpA подава до EUIPO искане за обявяване на оспорвания промишлен дизайн за недействителен, що се отнася до посочените в точка 4 по-горе продукти.

7 В подкрепа на искането за обявяване на недействителност са посочени основанията по член 25, параграф 1, букви б), д) и е) от Регламент № 6/2002.

8 На първо място, що се отнася до основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002, жалбоподателят поддържа в искането си за обявяване на недействителност, че оспорваният промишлен дизайн не е нито нов, нито оригинален по смисъла на членове 5 и 6 от този регламент. В подкрепа на тези твърдения жалбоподателят избира по-ранния промишлен дизайн, предлаган на пазара под наименованието „Vespa LX“ (наричан по-нататък „по-ранният промишлен дизайн“), доказателства за чието оповестяване са

изображенията, появили се в специализираните списания „Motocicurismo“ от май 2005 г., „In sella“ от април 2005 г. и „City-X“ от юни 2009 г. Тези изображения и придружаващата ги информация са възпроизведени по-долу:

9 Според жалбоподателя оспореният промишлен дизайн е по същество идентичен с по-ранния промишлен дизайн и създава същото общо впечатление като последния, което изключвало новостта и оригиналността по смисъла на членове 5 и 6 от Регламент № 6/2002.

10 На второ място, що се отнася до основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, жалбоподателят поддържа, че формата на скутер, в която е предназначен да бъде включен по-ранният промишлен дизайн, също е защитена по италианското законодателство като нерегистрирана триизмерна „фактическа марка“, използвана в Италия от 2005 г. насетне (наричана по-нататък „по-ранната марка“). Според жалбоподателя тази марка е придобила поради използването ѝ силен отличителен характер, тъй като отличителните особености на триизмерната форма на скутер, която тази марка защитава, по

същество са останали непроменени от създаването на скутера „Веспа“ (Vespa) и първото му пускане на пазара от жалбоподателя в годините 1945/1946. Според жалбоподателя въпросните отличителни особености са следните:

– формата X, която образуват задният обтекател и долната част на седалката, както е показано по-долу:

– формата на обърната Ω, която образуват долната част на седалката и рамката, както е показано по-долу:

– формата на стрелка на рамката, както е показано по-долу:

11 Жалбоподателят поддържа, че е доказал общоизвестния факт на използване на по-ранната марка и създадената с оспорвания промишлен дизайн вероятност от объркване с по-ранната марка в съзнанието на съответните потребители.

12 На трето място, що се отнася до основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, жалбоподателят твърди, че по-ранният промишлен дизайн е защитен съгласно италианското и френското авторско право. Според жалбоподателя по-ранният промишлен дизайн, като интелектуално произведение, е неправомерно използван в оспорвания промишлен дизайн.

13 С решение от 23 юни 2015 г. отделът по отмяна приема, че оспорваният промишлен дизайн е нов за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 5 от Регламент № 6/2002. С оглед на по-ранния промишлен дизайн той все пак уважава искането за обявяване на оспорвания промишлен дизайн за недействителен, по съображение че на същия му липсва оригиналност за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002. Тъй като приема, че оспорваният промишлен дизайн е недействителен,

понеже не отговаря на това условие за закрила по Регламент № 6/2002, отделът по отмяна не е сметнал за нужно да разгледа другите изтъкнати от жалбоподателя основания за недействителност, а именно тези по член 25, параграф 1, букви д) и е) от посочения регламент.

14 На 27 юли 2015 г. на основание членове 55—60 от Регламент № 6/2002 встъпилата страна подава до EUIPO жалба срещу решението на отдела по отмяна.

15 С Решение от 19 януари 2018 г. (наричано по-нататък „обжалваното решение“) трети апелативен състав на EUIPO уважава жалбата на встъпилата страна, отменя решението на отдела по отмяна и отхвърля искането за обявяване на недействителност. По същество той приема, най-напред, че разликите между процесните промишлени дизайни са достатъчни, за да се изключи схващането, че предвид по-ранния промишлен дизайн оспореният промишлен дизайн не отговаря на изискването за новост, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 5 от Регламент № 6/2002. По-нататък, за разлика от отдела за отмяна, той стига до заключението, че оспореният промишлен дизайн не е лишен от оригиналност, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002. В това отношение апелативният състав, от една страна, посочва, че разликите между процесните промишлени дизайни са многобройни и достатъчно изявени и от друга страна, че оспореният промишлен дизайн създава у информирания потребител различно общо впечатление от това, което оставя по-ранният промишлен дизайн. Накрая, упражнявайки правомощията на отдела по отмяна съгласно член 60 от Регламент № 6/2002, апелативният състав се произнася по другите две основания за недействителност, изтъкнати от жалбоподателя пред отдела по отмяна, а именно тези по член 25, параграф 1, букви д) и е) от посочения регламент. Така, от една страна, той приема, по-специално заради очевидните стилови разлики между по-ранната марка и оспорвания промишлен дизайн и заради високата степен на внимание, която съответните потребители проявяват към по-ранната марка, че същата не е била използвана в оспорвания промишлен дизайн и че следователно не е налице основанието за недействителност, предвидено в член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002. От друга страна, що се отнася до основанието за недействителност, предвидено в член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, според апелативния състав не може да се приеме, че оспореният промишлен дизайн е недействителен поради нарушение на италианското и френското авторско право, тъй като по-ранният промишлен дизайн, като интелектуално произведение, не е бил използван в оспорвания промишлен дизайн, доколкото естетическите качества на двата дизайна и впечатленията, които те създават, са различни.

Производството и исканията на страните

16 Жалбоподателят иска от Общия съд:

– да отмени обжалваното решение и съответно да обяви оспорвания промишлен дизайн за недействителен,

– да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят съдебните разноски по производството пред апелативния състав в съответствие с член 190 от Процедурния правилник на Общия съд,

– да осъди EUIPO и встъпилата страна да заплатят всички съдебни разноски по настоящото производство.

17 EUIPO иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

18 Встъпилата страна иска от Общия съд:

– да отхвърли жалбата,

– да потвърди действителността на оспорвания промишлен дизайн,

– да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

19 Като начало, доколкото „да се потвърди действителността на оспорвания промишлен дизайн“ означава да се отхвърли жалбата, второто искане на встъпилата страна следва да се разглежда по същество като искане за отхвърляне на жалбата (вж. по аналогия решение от 13 декември 2016 г., Apax Partners/EUIPO — Apax Partners Midmarket (APAX), T-58/16, непубликувано, EU:T:2016:724, т. 15).

20 Жалбоподателят излага три основания за отмяна, а именно, първо — нарушение на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002, второ — нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от този регламент, и трето — нарушение на член 25, параграф 1, буква е) от същия регламент.

По първото основание за отмяна, а именно нарушение на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002

21 По първото основание жалбоподателят поддържа, че в точки 24—26 от обжалваното решение апелативният състав неправилно е приел, че жалбоподателят признава липсата на пълна идентичност между процесните промишлени дизайни и че разликите между същите не могат да бъдат описани като „незначителни подробности“.

22 Жалбоподателят твърди освен това, че апелативният състав е допуснал грешки при тълкуването и прилагането на принципите, посочени в член 6 от Регламент № 6/2002, след като предвид по-ранния промишлен дизайн оспореният промишлен дизайн бил лишен от оригиналност по смисъла на тази разпоредба.

23 EUIPO и встъпилата страна оспорват всички доводи на жалбоподателя.

24 Следва да се припомни, че член 25, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 предвижда, че промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само ако не отговаря на условията, определени в членове 4—9 от същия регламент.

25 Съгласно член 4, параграф 1 от Регламент № 6/2002 закрилата на промишлен дизайн чрез промишления дизайн на Общността се осигурява в зависимост от това, доколко той е нов и оригинален.

26 Съгласно член 5 от Регламент № 6/2002 промишленият дизайн се счита за нов, ако липсва идентичен промишлен дизайн, който е общодостъпен. Промишлените дизайни се считат за идентични, когато техните особености се различават само в несъществени детайли.

27 В самото начало следва да се отбележи, че констатациите в точки 24—26 от обжалваното решение са направени от апелативния състав при преценката на твърдяната липса на новост на оспорвания промишлен дизайн, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 5 от Регламент № 6/2002. Жалбоподателят, както сам потвърждава по време на съдебното заседание, не твърди в подкрепа на жалбата си нито че тези разпоредби са нарушени, нито че апелативният състав е допуснал грешка при преценката нов ли е оспореният промишлен дизайн, и признава липсата на идентичност между процесните промишлени дизайни. Поради това в контекста на настоящото основание, а именно нарушение на член 25, параграф 1, буква б) във връзка с член 6 от Регламент № 6/2002, жалбоподателят не би могъл да оспорва изводите на апелативния състав в точки 24—26 от обжалваното решение, отнасящи се до твърдяната липса на новост на оспорвания промишлен дизайн по смисъла на член 5 от същия регламент.

28 Що се отнася до преценката дали оспореният промишлен дизайн е оригинален, на първо място, следва да се припомни, че съгласно член 6, параграф 1, буква б) от Регламент № 6/2002 регистрираният промишлен дизайн на Общността се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава върху такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично преди датата на подаване на заявката за регистрация или, ако се претендира приоритет, преди датата на приоритета.

29 Текстът на италиански език на член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 съдържа добавката, че общото впечатление, което промишленият дизайн следва да създава, за да се счита за оригинален, трябва да се различава „значително“ от това, което създава у информирания потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично.

30 Следва да се отбележи, че съгласно постоянната съдебна практика необходимостта от еднакво тълкуване на разпоредба от правото на Европейския съюз налага при различия между текстовете на различните езици на въпросната разпоредба тя да се тълкува с оглед на контекста и целта на правната уредба, от която е част. Тълкуването на разпоредба от правото на Съюза предполага освен това сравняване на текстовете ѝ на различните езици (вж. решение от 23 декември 2015 г., Firma Theodor Pfister, C-58/15, непубликувано, EU:C:2015:849, т. 25 и цитираната съдебна практика).

31 Сред актовете, съставени в процедурата по приемане на Регламент № 6/2002, първото предложение на Европейската комисия за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно промишления дизайн на Общността (ОВ C 29, 1994 г., стр. 20) съдържа в текста на член 6, параграф 1 на всички езици уточнението „значително“. Вследствие на становището на Европейския икономически и социален комитет по „Предложението за регламент на Европейския парламент и на Съвета относно промишления дизайн на Общността“ (ОВ C 388, 1994 г., стр. 9), в което се посочва, че думата „значително“ би изключила от предвижданата закрила множество промишлени, и по-специално текстилни, дизайни и съответно се предлага тя да отпадне, в член 6, параграф 1 от представеното от Комисията изменено предложение за Регламент (ЕО) на Съвета относно промишления дизайн на Общността (ОВ C 248 E, 2000 г., стр. 3) въпросното уточнение е заличено на всички езици, с изключение на италианския. Това разминаване във формулировката на тази разпоредба продължава да съществува на италиански език и в окончателно представеното от Комисията изменено предложение за регламент на Съвета относно промишления дизайн на Общността (ОВ C 62 E, 2001 г., стр. 173).

32 Освен това от сравнителния преглед на текстовете на Регламент № 6/2002, и по-специално на член 6, параграф 1 от него, на различните езици става ясно, че с изключение на италианския текст на тази разпоредба, всички останали предвиждат, че регистрираният промишлен дизайн

на Общността се счита за оригинален, ако общото впечатление, което създава у информирания потребител, се различава от това, което създава върху такъв потребител всеки друг промишлен дизайн, който е разгласен публично.

33 При тези обстоятелства Общият съд смята, че уточнението „значително“ в текста на член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 само на един от езиците очевидно е злополучен остатък от законодателния процес, предхождащ приемането на посочения регламент.

34 Поради това член 6, параграф 1 от Регламент № 6/2002 трябва да се тълкува и прилага в съответствие, от една страна, с формулировката му, припомнена в точка 32 по-горе, така както следва от съществуващите понастоящем текстове на Регламент № 6/2002 на всички езици без италианския, и от друга страна, с даденото от съдебната практика еднакво тълкуване на тази разпоредба, независимо от текста на италиански език.

35 За целта следва да се припомни, че поставеното в член 6 от Регламент № 6/2002 условие надхвърля условието, поставено в член 5 от същия регламент, поради което различното общо впечатление у информирания потребител по смисъла на посочения член 6 може да се основе само на наличието на обективни разлики между конфликтните промишлени дизайни (решение от 6 юни 2013 г., Kastenholz/СХВП — Qwatchme (Циферблати на ръчни часовници), T-68/11, EU:T:2013:298, т. 39). В този смисъл следва да се отчитат разлики, които са достатъчно изразени, за да създадат различни цялостни впечатления (вж. решение от 4 юли 2017 г., Murphy/EUIPO — Nike Innovate (Верижка на електронен часовник), T-90/16, непубликувано, EU:T:2017:464, т. 43 и цитираната съдебна практика).

36 На второ място, следва да се отбележи, че в съображение 14 от Регламент № 6/2002 се посочва по-специално, че преценката дали даден дизайн е оригинален, трябва да се основава на това дали общото впечатление, което той създава у информирания потребител, се различава ясно от впечатлението, което създават у него всички предходни промишлени дизайни.

37 Във връзка с това в член 28, параграф 1, буква б), подточка v) от Регламент (ЕО) № 2245/2002 на Комисията от 21 октомври 2002 година за прилагане на Регламент № 6/2002 (ОВ L 341, 2002 г., стр. 28; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 39, стр. 14) се уточнява, че когато основанието за недействителност е фактът, че регистрираният промишлен дизайн на Общността не отговаря на изискванията, посочени в частност в член 6 от Регламент № 6/2002, искането за обявяване на недействителност трябва да съдържа означението и изображението на по-ранните промишлени дизайни, които биха могли да са пречка да се приеме за оригинален регистрираният промишлен дизайн на Общността, както и документите, доказващи съществуването на тези по-ранни промишлени дизайни.

38 Както сам потвърждава по време на съдебното заседание, в подкрепа на настоящото основание жалбоподателят от всички предходни промишлени дизайни, визирани в съображение 14 от Регламент № 6/2002, е избрал по-ранния промишлен дизайн, тъй като същият съдържа показаните в точка 10 по-горе особености, и е представил изображения като доказателство за съществуването и общодостъпността му.

39 На трето място, следва да се припомни, че в член 6, параграф 2 от Регламент № 6/2002 се уточнява, че за да се прецени оригинален ли е даден промишлен дизайн, трябва да се отчита степента на свобода на автора при разработването му.

40 С оглед на тези съображения следва да се прецени дали предвид по-ранния промишлен дизайн оспореният промишлен дизайн е лишен от оригиналност по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002.

Относно информирания потребител на оспорвания промишлен дизайн и относно степента на свобода на автора

41 В случая апелативният състав най-напред посочва в точки 30—32 от обжалваното решение, че секторът, спрямо който следва да се определи информираният потребител на оспорвания промишлен дизайн, е този на „скутерите“ като подкатегория на категорията „Мотопеди, мотоциклети“.

42 Противно на поддържаното от встъпилата страна, че съответният сектор е този на подкатегорията „класически скутери“, следва да се приеме, че апелативният състав правилно — което не се оспорва от жалбоподателя — е определил като съответен сектор този на „скутерите“. Всъщност последният отчита съдържащото се в заявката за регистрация означение на продуктите като „Мотопеди, мотоциклети“, в които е предназначен да бъде включен оспореният промишлен дизайн, но и самия промишлен дизайн, доколкото същият позволява „скутерите“ да бъдат индивидуализирани сред по-широката категория продукти, указана при регистрацията, и следователно действително да се определят информираният потребител и степента на свобода на автора при разработването на оспорвания промишлен дизайн (вж. в този смисъл решение от 18 март 2010 г., Grupo Promer Mon Graphic/СХВП — PepsiCo (Изображение на кръгъл рекламен предмет), T-9/07, EU:T:2010:96, т. 56).

43 По-нататък, в точки 33—35 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че информираният потребител на оспорвания промишлен дизайн е лице, което се придвижва със скутер, познава различните дизайни на предлаганите на пазара скутери и има известния познания от какви елементи обикновено се състоят тези продукти. Той добавя, че предвид интереса му към въпросните превозни средства това лице може да бъде считано за потребител, който е едновременно особено бдителен и особено внимателен и чувствителен към дизайна и естетическите качества на съответните продукти.

44 Що се отнася до степента на свобода на автора на оспорвания промишлен дизайн, в точки 36—41 от обжалваното решение апелативният състав посочва, че факторите, които до известна степен ограничават свободата на проектиране на скутерите, не са тенденциите в дизайна или възможното насищане на сектора, а са свързани главно с вида и функцията на превозното средство, тъй като скутерът трябва да позволява на водача да седи изправен, със свити на 90° крака и с удобно поставени на централна степенка ходила. Освен това скутерът трябва да разполага с колела с ограничен диаметър, предпазна рамка и обтекател, покриващ двигателя. В резултат на това творческата свобода може да се проявява в дизайна на рамката, на степенката, на обтекателя, на калниците, на седалката и на колелата и в дизайна и разположението на предните и задните фарове. Апелативният състав съответно стига до извода, че степента на свобода на автора може да бъде определена най-малкото като средна.

45 Сравнението на общото впечатление, което всеки от процесните промишлени дизайни създава, следва да се направи въз основа на тези констатации на апелативния състав, които освен това не се оспорват от страните.

Относно сравнението на общото впечатление, което всеки от процесните промишлени дизайни създава у информирания потребител

46 Съгласно съдебната практика преценката дали даден промишлен дизайн е оригинален, следва да се извърши по отношение на един или повече конкретни, определени, индивидуализирани и идентифицирани дизайни измежду съвкупността от по-рано разгласените публично дизайни. Затова, за да се приеме, че даден дизайн е оригинален, общото впечатление, което той създава у информирания потребител, следва да бъде различно от общото впечатление, което се създава у

такъв потребител не от съчетанието на изолирани елементи от множество по-ранни промишлени дизайни, а от един или повече по-ранни дизайни, взети поотделно (вж. в този смисъл решение от 19 юни 2014 г., Karen Millen Fashions, C-345/13, EU:C:2014:2013, т. 25 и 35).

47 Промишленият дизайн е оригинален, когато общото впечатление на информирания потребител е за нещо различно, а не за „дежавю“ при съпоставяне с всички предходни промишлени дизайни, като не се отчитат разлики, които, макар да са нещо повече от незначителни детайли, не са достатъчно изразени, за да се отразят върху посоченото общо впечатление, но се отчитат разлики, които са достатъчно изразени, за да създадат различни цялостни впечатления (вж. решение от 7 ноември 2013 г., Budziewska/СХВП — Puma (Скачаща котка), T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 29 и цитираната съдебна практика).

48 Когато се преценява дали даден промишлен дизайн е оригинален спрямо всички предходни промишлени дизайни, трябва да се вземат предвид естеството на продукта, за който се прилага или в който се включва дизайнът, и по-специално промишленият сектор, който произвежда този продукт (вж. съображение 14 от Регламент № 6/2002), степента на свобода на автора на дизайна при разработването му (вж. член 6, параграф 2 от Регламент № 6/2002), евентуално наситеното състояние на техниката, което, макар да не може да се счита за ограничаващо свободата на автора, може да направи информирания потребител по-чувствителен към разликите между сравняваните промишлени дизайни, както и начинът на боравене с разглеждания продукт, по-специално при обичайното му използване (вж. решение от 7 ноември 2013 г., Скачаща котка, T-666/11, непубликувано, EU:T:2013:584, т. 31 и цитираната съдебна практика).

49 Доколкото от всички предходни промишлени дизайни жалбоподателят е избрал въпросния по-ранен промишлен дизайн, необходимо е да се направи сравнение между, от една страна, общото впечатление, създавано от него, и от друга страна, общото впечатление, създавано от оспорвания промишлен дизайн (вж. в този смисъл решение от 22 юни 2010 г., Shenzhen Taiden/СХВП — Bosch Security Systems (Комуникационно оборудване), T-153/08, EU:T:2010:248, т. 23 и 24).

50 На първо място, трябва да се отбележи, най-напред, че жалбоподателят няма основание да твърди, че фактът, че процесните промишлени дизайни имат няколко общи елемента и като цяло много подобна форма, води до извода, че оспорваният промишлен дизайн създава общо впечатление за „дежавю“ при съпоставяне с по-ранния промишлен дизайн.

51 Всъщност, както правилно отбелязва апелативният състав, докато в оспорвания промишлен дизайн преобладават главно ъгловатите линии, в по-ранния промишлен дизайн линиите са по-скоро заоблени. Процесните промишлени дизайни създават съответно противоположни впечатления у информирания потребител, на когото се приписват особена бдителност и чувствителност, по-специално към дизайна и естетическите качества на съответните продукти.

52 От друга страна, следва да се припомни, че не е изключено, когато се сравняват промишлените дизайни, впечатлението, което създава всеки един от тях, да е доминирано от определени особености на съответните продукти или техни части. Същевременно, за да се определи дали дадена особеност е доминираща за даден продукт или част от него, необходимо е да се оцени влиянието, повече или по-малко изразено, на отделните особености на разглеждания продукт или част от него върху външния вид на този продукт или на тази част (вж. в този смисъл решение от 25 октомври 2013 г., Merlin и др./СХВП — Dusyma (Игри), T-231/10, непубликувано, EU:T:2013:560, т. 36).

53 Жалбоподателят посочва някои особености на формата като отличителни особености на по-ранния промишлен дизайн, на които се дължат сходствата между процесните промишлени дизайни. Става въпрос за формата X, която образуват задният обтекател и долната част на седалката, за формата на обърната Ω, която образуват долната част на седалката и рамката, и за

формата на стрелка на рамката, към които по повод на спор между встъпилата страна и жалбоподателя Tribunale di Torino (първоинстанционен съд на Торино, Италия), с решение от 6 април 2017 г., № 1900/2017 (наричано по-нататък „решението на първоинстанционния съд на Торино“), потвърдено от Corte d’appello di Torino (апелативен съд на Торино, Италия) с решение от 12 декември 2018 г., № 677/2019 (наричано по-нататък „решението на апелативния съд на Торино“), добавил капковидната форма на корпуса. Следва да се отбележи обаче, че жалбоподателят не е доказал нито че информираният потребител действително ще разбере, че тези особености доминират във външния вид на по-ранния промишлен дизайн, нито че тези особености са присъщи и на оспорвания промишлен дизайн и се отразяват на външния му вид по същия начин, както се отразяват на по-ранния промишлен дизайн.

54 Накрая следва да се приемат за безпредметни доводите на жалбоподателя, че от една страна, елементите, които са общи за процесните промишлени дизайни, се срещат и в другите версии на скутера „Веспа“ от създаването му и първото му пускане на пазара от жалбоподателя още през годините 1945/1946 г. и от друга страна, че моделът „Vespa S“ включвал, наред с другото, фар с квадратна форма и прави елементи. Всъщност поради причините, изложени в точки 38 и 49 по-горе, тези доводи нямат значение за преценката оригинален ли е оспореният промишлен дизайн, която трябва да се извърши единствено от гледна точка на по-ранния промишлен дизайн, който жалбоподателят е избрал от всички предходни промишлени дизайни, за да подкрепи искането за обявяване на недействителност.

55 На второ място, що се отнася до довода на жалбоподателя, че отбелязаните от апелативния състав разлики са свързани главно с маловажни детайли, следва да се посочи, че разликите са незначителни за създаваното от конфликтните промишлени дизайни цялостно впечатление, когато не са достатъчно изразени, за да разграничат съответните стоки при възприемането им от страна на информирания потребител или за да неутрализират установените сходства между тези дизайни (вж. в този смисъл решение от 21 ноември 2013 г., El Hogar Perfecto del Siglo XXI/OHMI — Wenf International Advisers (Тирбушон), T-337/12, EU:T:2013:601, т. 49—54).

56 Жалбоподателят не може да твърди, че посочените от апелативния състав разлики не са важни при теоретичен анализ и още по-малко решаващи при „практически анализ“ на процесните промишлени дизайни, като се основава на това, че когато информираният потребител използва скутера, зрителният му ъгъл е между 45° и 60°.

57 Всъщност, първо, противно на поддържаното от жалбоподателя, на зрителния ъгъл при използване на продуктите, в които процесните промишлени дизайни са предназначени да бъдат включени, не следва да се отдава преимуществено значение за преценката как информираният потребител възприема външния вид на тези дизайни, тъй като решението си да купи и използва съответните продукти, този потребител основава и на техния дизайн (вж. в този смисъл решение от 21 май 2015 г., Senz Technologies/СХВП — Impliva (Чадъри), T-22/13 и T-23/13, EU:T:2015:310, т. 97 (непубликувано).

58 Второ, след подробно сравнение на процесните промишлени дизайни, гледани отпред, отстрани и отзад, апелативният състав правилно отбелязва, че разликите между тях са многобройни и значителни и няма да убягнат от вниманието на информирания потребител, който, както бе посочено в точка 43 по-горе, познава съществуващите в съответния сектор различни промишлени дизайни, има известни познания от какви елементи обикновено се състоят тези дизайни и поради интереса си към съответните продукти може да бъде считан за потребител, който е едновременно особено бдителен и особено внимателен и чувствителен към техния дизайн и естетически качества.

59 Трето, съгласно съдебната практика, колкото по-ограничена е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, в толкова по-голяма степен минималните разлики между конфликтните промишлени дизайни ще бъдат достатъчни за създаването на различно

общо впечатление у информирания потребител. Обратно, колкото по-голяма е свободата на автора при разработването на даден промишлен дизайн, толкова по-недостатъчни ще бъдат минималните разлики между конфликтните промишлени дизайни за създаването на различно общо впечатление у информирания потребител (вж. в този смисъл решение от 18 юли 2017 г., Chanel/EUIPO — Jing Zhou и Golden Rose 999 (Украса), T-57/16, EU:T:2017:517, т. 30). В случая обаче описаните от апелативния състав в точки 44—47 от обжалваното решение разлики, които съществуват между процесните промишлени дизайни и се отнасят и до елементите, в които може да се прояви свободата на автора, са многобройни и значителни, така че степента на свобода на автора, която бе определена най-малкото като средна, не може да обуслови извода относно общото впечатление, създавано от всеки от тези дизайни.

60 Всъщност разликите по отношение на фара, рамката, видимия на рамката централен елемент, входящия отвор за въздух или защитната решетка на клаксона, мигачите и профила на долната част на калника засилват ъгловатия вид на оспорвания промишлен дизайн в сравнение с по-ранния промишлен дизайн, за който е характерна форма с повече извивки. Формата на задния обтекател, който в по-ранния промишлен дизайн е определено вретеновиден, а в оспорвания промишлен дизайн — строго геометричен полукръг, също потвърждава такова възприятие. Освен това обтекателят, който в оспорвания промишлен дизайн, но не и в по-ранния промишлен дизайн, оставя колелото напълно открито, дизайнът и положението на фаровете, които в общи линии са еднакви по размер, образуват едно цяло и са разположени в долния край на корпуса в оспорвания промишлен дизайн, докато в по-ранния промишлен дизайн те са доста различни по размер, отделени са и са поставени в различно положение, и дизайнът на ръкохватката, отвесен в оспорвания промишлен дизайн и по-скоро хоризонтален в по-ранния промишлен дизайн, също са значителни разлики, които се отразяват на цялостното впечатление, създавано от всеки от процесните промишлени дизайни.

61 От това следва, че разликите, които апелативният състав правилно е отбелязал между процесните промишлени дизайни и които са свързани и с елементите, които жалбоподателят сочи като отличителни особености на по-ранния промишлен дизайн, са осезаеми за информирания потребител и се отразяват на общото впечатление, което процесните промишлени дизайни създават у него, и то без значение под какъв ъгъл той ще наблюдава тези дизайни.

62 На трето място, без да посочва като отделно основание за отмяна евентуална немотивираност на обжалваното решение, жалбоподателят заявява, че апелативният състав не е мотивирал надлежно причините, поради които не е възприел вече направените от отдела по отмяна фактически изводи. Този довод не може да се приеме. Всъщност апелативният състав, който не е обвързан от фактическите изводи на отдела по отмяна, надлежно е изложил причините — посочени в точки 58—61 по-горе — поради които след разглеждане на основателността на жалбата и след обективна техническа оценка на разликите между процесните промишлени дизайни е стигнал до заключения, различни от тези на отдела по отмяна.

63 От всичко изложено по-горе следва, че апелативният състав не е допуснал грешка в преценката, като е приел в точки 49 и 51 от обжалваното решение, че оспорваният и по-ранният промишлен дизайн създават различни общи впечатления у информирания потребител, и като е заключил, че оспорваният промишлен дизайн е оригинален по смисъла на член 6 от Регламент № 6/2002 спрямо по-ранния.

64 Следователно първото основание за отмяна не е налице.

По второто основание за отмяна, а именно нарушение на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002

65 В подкрепа на второто основание жалбоподателят твърди, че оспореният промишлен дизайн е недействителен на основание член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, тъй като в него бил използван притежаван от жалбоподателя по-ранен отличителен знак.

66 Следва да се припомни, че съгласно член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002 промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен само ако е използван отличителен знак в последващ промишлен дизайн и правото на Съюза или правото на съответната държава членка, регулиращо този знак, предоставя на притежателя на знака правото да забранява такова използване.

67 Съгласно съдебната практика искането за обявяване на недействителност на промишлен дизайн на Общността, в което като основание за недействителност се сочи член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, може да бъде уважено само ако се приеме, че съответните потребители ще сметнат, че в промишления дизайн на Общността, предмет на това искане, е използван отличителният знак, посочен в подкрепа на искането за обявяване на недействителност (решение от 12 май 2010 г., Beifa Group/СХВП — Schwan-Stabilo Schwanhäußer (Пособие за писане), T-148/08, EU:T:2010:190, т. 105). Това основание за недействителност трябва да се преценява с оглед на възприемането от съответните потребители на отличителния знак, посочен в подкрепа на това основание, както и с оглед на цялостното впечатление, което посоченият знак създава у тези потребители (решение от 12 май 2010 г., Пособие за писане, T-148/08, EU:T:2010:190, т. 120).

68 Както жалбоподателят потвърждава по време на съдебното заседание, знакът, който посочва в подкрепа на настоящото основание за отмяна, е по-ранната марка, която се състои от защитената и с по-ранния промишлен дизайн триизмерна форма на скутер и която е призната и използвана от 2005 г. насетне в Италия, без обаче да е била регистрирана към датата на обжалваното решение.

69 Съгласно член 2 от Codice della proprietà industriale (италианският Кодекс на индустриалната собственост) права върху индустриална собственост се придобиват по предвидения в закона ред, а отличителните знаци, различни от регистрираната марка, се закрилят, когато са изпълнени предвидените за целта законови условия. Съгласно приложимата италианска правна уредба и съдебна практика нерегистрираните по-ранни национални марки са защитени, когато имат същите характеристики на новост и оригиналност като регистрираните марки. Ако вече е използвана, и това е общоизвестен факт, с който съответните потребители действително са наясно, въпросната по-ранна марка е пречка да се регистрира последващ знак, който е идентичен или сходен с нея, или евентуално е основание той да се счита за недействителен.

70 Не може да бъде прието оплакването на жалбоподателя, че апелативният състав е основал решението си на лично негово тълкуване на приложимите разпоредби и на субективна преценка на доказателствата, представени от жалбоподателя. Всъщност апелативният състав е разгледал въпроса дали към датата на подаване на заявката за оспорвания промишлен дизайн по-ранната марка е била използвана по такъв начин, че да стане известна сред съответните италиански потребители, за да може да бъде изтъквана, с оглед на италианската правна уредба и съдебна практика, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002.

71 При разглеждането на този въпрос апелативният състав е взел предвид представените от жалбоподателя доказателства. От една страна, той правилно е изключил значението, първо, на данните за продажбите и за пазарните дялове, както и за рекламната дейност на

жалбоподателя, тъй като те се отнасят не само до по-ранната марка, и второ, сертификатите за продажби, от които не става достатъчно ясно дали последните се отнасят само до Италия, която е територията, на която се предполага, че по-ранната марка е защитена.

72 От друга страна, апелативният състав се е запознал с проучването на общественото мнение, представено от жалбоподателя като доказателство за това, че по-ранната марка действително е позната на съответните италиански потребители и че триизмерната форма на скутер, която защитава, е свързвана с жалбоподателя и е придобила отличителен характер чрез използването ѝ.

73 Що се отнася до оплакването на встъпилата страна, че по-ранната марка не може да бъде изтъквана от жалбоподателя за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, следва да се отбележи, че решението на първоинстанционния съд на Торино, потвърдено с това на апелативния съд на Торино, признава съществуването и действителността на по-ранната марка. Тази констатация обаче все още не е окончателна, както встъпилата страна посочва на 16 май 2019 г. в отговор на въпрос на Общия съд.

74 Затова, без значение дали съгласно италианското право по-ранната марка може да бъде изтъкната за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, следва да се прецени дали, след като е счел, че по-ранната марка не е използвана в оспорвания промишлен дизайн и че няма вероятност в съзнанието на съответните потребители по-ранната марка да бъде объркана с оспорвания промишлен дизайн, апелативният състав правилно е отхвърлил искането за обявяване на този дизайн за недействителен на основание на тази разпоредба.

Относно съответните потребители

75 При анализа на конфликта между оспорвания промишлен дизайн и по-ранната марка следва да се има предвид средният потребител, а именно потребителят, който е нормално осведомен и в разумни граници наблюдателен и съобразителен и спада към съответните потребители, проявяващи интерес към обхванатите от по-ранната марка стоки, а именно „скутерите“ като подкатегория на категорията „Мотопеди, мотоциклети“, видно от обжалваното решение и потвърдителните изявления на страните по време на съдебното заседание.

76 Следва да се вземе предвид и фактът, че степента на внимание на средния потребител може да варира в зависимост от категорията разглеждани стоки или услуги (решение от 22 юни 1999 г., Lloyd Schuhfabrik Meyer, C-342/97, EU:C:1999:323, т. 26).

77 В случая, тъй като скутерите са относително скъпи изделия за дълготрайна употреба, средният потребител ще прояви висока степен на внимание, както апелативният състав е отбелязал в точка 75 от обжалваното решение.

78 Следователно дали по-ранната марка е използвана в оспорвания промишлен дизайн и дали има вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители, следва да се прецени от гледна точка на средния потребител, така както той е определен в точки 75 и 77 по-горе, който ще направи избора си като купувач и въз основа на естетически съображения.

Относно използването на по-ранната марка в оспорвания промишлен дизайн и относно наличието на вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители

79 На първо място, доколкото, както бе припомнено в точка 68 по-горе, единственото право, на основание на което жалбоподателят иска оспорваният промишлен дизайн да бъде обявен за недействителен по силата на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, е това върху

по-ранната марка, евентуалното наличие в скутерите „Веспа“ отпреди 2005 г. на общи с по-ранната марка елементи не е от значение за целите на преценката дали тя е използвана в оспорвания промишлен дизайн по смисъла на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002, както правилно е посочил апелативният състав.

80 На второ място, що се отнася до елементите, които жалбоподателят изтъква като отличителни особености на защитената с по-ранната марка триизмерна форма на скутер, които били неправилно възпроизведени в оспорвания промишлен дизайн, а именно формата X, която образуват задният обтекател и долната част на седалката, формата на обърната Ω, която образуват долната част на седалката и рамката, и формата на стрелка на рамката, към които с решението на първоинстанционния съд на Торино е добавена капковидната форма на корпуса, следва да се отбележи, че преценката за евентуално използване на тези особености в оспорвания промишлен дизайн предполага сравнение между формата, закриляна с последния, и тази на по-ранната марка.

81 Както апелативния състав обаче отбелязва в точки 84—86 от обжалваното решение, наблюдавайки триизмерната форма на скутер, защитена с по-ранната марка, и тази на оспорвания промишлен дизайн, средният потребител, който не е експерт със задълбочени технически познания, няма да бъде в състояние веднага да разпознае формата X, която образуват задният обтекател и долната част на седалката, или формата на обърната Ω, която образуват долната част на седалката и рамката, нито пък автоматично да си даде сметка за формата на стрелка на рамката, дори при висока степен на внимание. Що се отнася до корпуса, той по-скоро ще забележи разликата между по-изтъчената форма на корпуса на по-ранната марка и тази на оспорвания промишлен дизайн, приличаща повече на полукръг.

82 В по-общ план, независимо от това дали съответните потребители ще разграничат елементите, споменати в точка 81 по-горе, които са посочени от жалбоподателя като отличителни особености на по-ранната марка, средният потребител, който проявява висока степен на внимание, ще възприеме стила, линиите и облика, характерни за защитената с по-ранната марка триизмерна форма на скутер, като различни, във визуално отношение, от тези на оспорвания промишлен дизайн.

83 Поради това е необходимо да се потвърди констатацията на апелативния състав, че между по-ранната марка и оспорвания промишлен дизайн съществуват разлики във вида на формите им. Тези разлики са свързани и с елементите, които жалбоподателят изтъква като отличителни особености на по-ранната марка.

84 За да неутрализира тези визуални разлики, жалбоподателят не може да се позовава нито на идентичността на стоките, обхванати от по-ранната марка и промишления дизайн, нито на общоизвестния факт на използване на италианския пазар на триизмерната форма на скутер, защитена с по-ранната марка за тези стоки, за което използване свидетелства представеното от него проучване на общественото мнение.

85 Всъщност, както апелативният състав отбелязва в точка 87 от обжалваното решение и противно на твърденията на жалбоподателя, информацията, съдържаща се в споменатото проучване, не дава възможност да се разбере дали съответните потребители конкретно свързват защитената с по-ранната марка триизмерна форма на скутер с оспорвания промишлен дизайн и по този начин да се установи, че по-ранната марка е използвана в оспорвания промишлен дизайн.

86 На трето място, следва да се отбележи, че член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002 се прилага, когато е използван не само идентичен, но и сходен знак на изтъкнатия в подкрепа на искането за обявяване на недействителност (решения от 12 май 2010 г., Пособие за писане, T-148/08, EU:T:2010:190, т. 52 и от 9 септември 2015 г., Dairek Attoumi/СХВП — Diesel (DIESEL),

T-278/14, непубликувано, EU:T:2015:606, т. 85), ако може да се установи вероятност от объркване на посочените знаци в съзнанието на съответните потребители (решение от 12 май 2010 г., Пособие за писане, T-148/08, EU:T:2010:190, т. 54).

87 Съгласно постоянната съдебна практика вероятността потребителите да повярват, че съответните стоки или услуги произхождат от едно и също предприятие или от икономически свързани предприятия, представлява вероятност от объркване. Съгласно тази съдебна практика вероятността от объркване трябва да се преценява общо според начина на възприемане на разглежданите знаци и стоки или услуги от страна на съответните потребители, като се отчитат всички релевантни в случая фактори, и по-специално взаимозависимостта между сходството на знаците и сходството на обозначаваните стоки или услуги (вж. решение от 25 април 2013 г., Chen/СХВП — AM Denmark (Почистващо устройство), T-55/12, непубликувано, EU:T:2013:219, т. 44 и цитираната съдебна практика).

88 Ако се приеме обаче, че съответните потребители няма да разберат, че в посочения в искането за обявяване на недействителност промишлен дизайн на Общността е използван отличителният знак, на който е направено позоваване в подкрепа на това искане, вероятността от объркване може напълно да се изключи (вж. в този смисъл решение от 12 май 2010 г., Пособие за писане, T-148/08, EU:T:2010:190, т. 106).

89 В решението си първоинстанционният съд на Торино заключава, че между оспорвания промишлен дизайн и по-ранната марка има значителни естетически разлики, които се отнасят и до отличителните особености на последната и могат да изключат всякаква вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители, което налага да бъде отхвърлено твърдението, че оспореният промишлен дизайн нарушава правата върху по-ранната марка. Тези констатации в решението на първоинстанционния съд на Торино не са оспорени от жалбоподателя и от встъпилата страна и съответно са придобили силата на пресъдено нещо, както се посочва в решението на апелативния съд на Торино и както страните потвърждават на 16 и 17 май 2019 г. в отговор на въпроса на Съда.

90 От всичко изложено дотук следва, че поради, от една страна, създаваното от по-ранната марка цялостно визуално впечатление, което е различно от създаваното от оспорвания промишлен дизайн, и от друга страна, значението, което естетичните качества имат за избора му, средният потребител, който проявява висока степен на внимание, няма да допусне, че в оспорвания промишлен дизайн е използвана по-ранната марка въпреки идентичността на съответните продукти.

91 Следователно апелативният състав не е допуснал грешка в преценката, като е приел в точки 73 и 88 от обжалваното решение, че не съществува никаква вероятност от объркване в съзнанието на съответните потребители, включваща възможност за свързване, за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква д) от Регламент № 6/2002.

92 Ето защо второто основание за отмяна не е налице.

По третото основание за отмяна, а именно нарушение на член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002

93 Във връзка с третото основание жалбоподателят твърди по същество, че оспореният промишлен дизайн следва да бъде обявен за недействителен и на основание член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, в приложение на италианския и френския закон и принципи в областта на авторското право.

94 Що се отнася до твърдяното използване на интелектуално произведение, защитено съгласно италианското авторско право, а именно изменения Закон № 633 за защита на авторското право и сродните му права (legge n. 633 — Protezione del diritto d'autore e di altri diritti connessi al suo esercizio) от 22 април 1941 г. (GURI бр. 166 от 16 юли 1941 г.), жалбоподателят посочва в жалбата си „формата на веспа“ или „веспата“. Жалбоподателят поддържа, че художественото и творческо ядро на „веспата“, състоящо се от особеностите на формата, припомнени в точки 10 и 53 по-горе, датира от 1945 г. и 1946 г. и че това творческо ядро е защитено съгласно италианското авторско право, без да се прави разграничение между различните модели мотопеди „Веспа“, както се признава в решението на първоинстанционния съд на Торино. Всъщност благодарение на тези особености, останали в значителна степен непроменени от създаването на първия модел и пускането му за първи път на пазара от жалбоподателя, веспата станала икона, символ на италианските навици и артистичен дизайн. По време на съдебното заседание жалбоподателят уточнява, че по-ранният промишлен дизайн включва художественото и творческо ядро на първоначалната веспа, а именно посочените по-горе особености на формата.

95 Що се отнася до твърдяното използване на интелектуално произведение, защитено съгласно френското авторско право, жалбоподателят се позовава на решението от 7 февруари 2013 г. на Tribunal de Grande Instance de Paris (Франция) (наричано по-нататък „решението на Парижкия окръжен съд“), в което също се признавало, че „веспата“, и в частност съответстващата на по-ранния промишлен дизайн, отговаря на условията за закрила по френското право, в приложение на член L 111—1 от Code de la propriété intellectuelle français (френския Кодекс на интелектуалната собственост), поради специфичния си общ облик и особената си „закръглена, женствена и „винтидж“ форма, носещи отпечатъка на естетическите решения и личността на своя автор.

96 EUIPO и встъпилата страна оспорват всички доводи на жалбоподателя.

97 Следва да се припомни най-напред, че съгласно член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002 промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, ако представлява неразрешено използване на произведение, защитено съгласно авторското право на държава членка. Така притежателят на авторското право може да се позове на тази защита, когато в съответствие с правото на държавата членка, което му предоставя защитата, той може да забрани използването на съответния промишлен дизайн (вж. в този смисъл решение от 6 юни 2013 г., Циферблати на ръчни часовници, T-68/11, EU:T:2013:298, т. 79).

98 По-нататък, съгласно съдебната практика жалбоподател, който посочва основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, трябва да представи доказателства, че оспореният промишлен дизайн представлява неразрешено използване на произведение, защитено съгласно авторското право на съответната държава членка (определение от 17 юли 2014 г., Kastenholz/СХВП, C-435/13 P, непубликувано, EU:C:2014:2124, т. 55).

99 Накрая, от разпоредбите на член 25, параграф 1, буква е) и параграф 3 от Регламент № 6/2002 във връзка с член 28, параграф 1, буква б), подточка iii) от Регламент № 2245/2002 следва, първо, че промишлен дизайн на Общността може да бъде обявен за недействителен, ако представлява неразрешено използване на произведение, защитено от законодателството на държава членка в областта на авторското право, второ, че тази недействителност може да бъде поискана само от притежателя на авторското право и трето, че това искане трябва да съдържа изображението и подробности относно защитеното произведение, на което то се основава, както и доказателства, че подалото искането лице е притежател на авторското право (решение от 23 октомври 2013 г., Viejo Valle/СХВП—Établissements Coquet (Чаша и чинийка с ивици), T-566/11 и T-567/11, EU:T:2013:549, т. 47).

100 На първо място, необходимо е да се идентифицира произведението, което жалбоподателят изтъква за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002 и което, въпреки че е защитено съгласно италианското и френското авторско право, било неправомерно използвано в оспорвания промишлен дизайн.

101 В това отношение, от една страна, апелативният състав констатира в точка 99 от обжалваното решение, че единственото произведение, описано от жалбоподателя с нужната точност за целите на прилагането на член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, е това, което съответства на по-ранния промишлен дизайн, доколкото произведението, заради което може да се изтъкне основанието за недействителност по член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002, не може да представлява сбор от стилизирани версии на даден продукт, създавани в продължение на десетилетия. От друга страна, апелативният състав признал творческа и художествена стойност на произведението, съответстващо на по-ранния промишлен дизайн, опирайки се на изводите в решението на първоинстанционния съд на Торино, в което се препраща към решението от 7 февруари 2013 г. на Парижкия окръжен съд. В тези решения се признавало, че моделът скутер, съответстващ на по-ранния промишлен дизайн, е произведение, защитено съгласно италианското и френското авторско право.

102 Тези констатации трябва да бъдат потвърдени, тъй като възпроизвеждат принципа, че авторското право закриля обективирането на идеите, а не самите идеи. Всъщност по-ранният промишлен дизайн включва ядрото на първоначалната „веспа“, а именно особеностите на формата, припомнени в точки 10 и 53 по-горе, и то като конкретен израз на това творческо и художествено ядро, защитимо съгласно италианското авторско право. Освен това по-ранният промишлен дизайн има специфичен общ облик и особена „закръглена, женствена и „винтидж“ форма, защитими съгласно френското авторско право.

103 На второ място, следва да се провери дали в оспорвания промишлен дизайн е налице „неразрешено използване“ по смисъла на член 25, параграф 1, буква е) от Регламент № 6/2002 на по-ранния промишлен дизайн като произведение, защитено съгласно италианското и френското авторско право.

104 От гледна точка на италианското авторско право обаче не може да се констатира, че художественото и творческо ядро, състоящо се от припомнените точки 10 и 53 по-горе особености на формата, е използвано в оспорвания промишлен дизайн. Всъщност между задния обтекател и долната част на седалката, както и между долната част на седалката и рамката, линиите на оспорвания промишлен дизайн са по-скоро ъгловати. Островърхата му рамка има вид по-скоро на „вратовръзка“, стигаща до калника, отколкото на стрелка. Що се отнася до корпуса, формата му при оспорвания промишлен дизайн не е изтъчена, докато при по-ранния промишлен дизайн е капковидна.

105 Специфичният общ облик и особената „закръглена, женствена и „винтидж“ форма на по-ранния промишлен дизайн също не могат да бъдат открити в оспорвания промишлен дизайн, за който са характерни правите линии и ъглите, така че впечатлението, което създава произведението, съответстващо на по-ранния промишлен дизайн, и впечатлението, което създава оспорваният промишлен дизайн, са различни, както апелативният състав отбелязва в точка 114 от обжалваното решение.

106 От всички изложени по-горе съображения следва, че апелативният състав не е допуснал грешка в преценката, като в точка 115 от обжалваното решение е приел, въз основа на данните, с която разполага, че моделът скутер, съответстващ на по-ранния промишлен дизайн, защитен съгласно италианското и френското авторско право, не е използван без разрешение в оспорвания промишлен дизайн.

107 Следователно третото основание за отмяна не е налице.

108 След като жалбоподателят е загубил по всички предявени основания, жалбата му следва да се отхвърли.

По съдебните разноски

109 Съгласно член 134, параграф 1 от Процедурния правилник загубилата делото страна се осъжда да заплати съдебните разноски, ако е направено такова искане.

110 Тъй като жалбоподателят е загубил делото, той следва да бъде осъден да заплати съдебните разноски в съответствие с искането на EUIPO и на встъпилата страна.

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (шести състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Осъжда Piaggio & C. SpA да заплати съдебните разноски.

Berardis Papasavvas Spineanu-Matei

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 септември 2019 година.

Подписи